

да се приеме или да поддържаме, че би трѣбвало да се приеме, по простата тѣзи причина, че по него били се водили европейцитѣ и че тѣ били казвали, че той е най точния. И наистина, ако е да се дойде до убѣждението, че трѣбва да се реформира или да се замѣни съ нѣкой другъ Юлианския календаръ, съ който сега си служимъ, то било това реформирание, било новия календаръ, трѣбва напълно да съответствува съ сжщинската и естествена година на времето, т. е. съ врѣмето, прѣвъ което земното кълбо извършва своята еволюция около слънцето, като трѣгва отъ една извѣстна точка на орбитата си и се завръща пакъ на нея, но отъ противоположната страна, и че новата календарска година да подкача сжщевременно, когато подкача и новата година на това земно обръщане около слънцето, безъ да се гледа да ли ще е 1-й Януарий, или другъ нѣкой день и мѣсець, а не да постѣпями както сж постѣпали нашитѣ прадѣди, като сж напустнжли своя си нѣкогдашенъ календаръ и сж прегърнали ужъ за по точенъ настоящия, както сж постѣпили и католицитѣ и протестантитѣ, които се водятъ по Григориян. календаръ, който като реформиранъ, е още по неточенъ отъ Юлианския, при всичко че той е по новъ отъ послѣдния тъкмо 16 вѣка!

Прочее, настоящата ми статья е написана съ тѣзи цѣль. Безъ да искамъ да се впускамъ наведнжшь въ всичкитѣ подробности, азъ се осмѣлявамъ да поставя изново тоя въпросъ върху масата чрѣвъ печата за разглеждане и съ това заедно да кажа—ако и малко късно—на почтенния авторъ на препечатаната въ В. „Levant Herald“ отъ В. „Impartial“ статья и на всичкитѣ му колеги, които поддържатъ астрономическата стойностъ на Григор. календаръ, че тѣ не сж въ правото си, за което и ще очаквамъ възраженията имъ, за да имъ докажа това.

Съ календарския въпросъ не бѣхъ се занимавалъ до сега, нито пъкъ сжмъ обръщалъ внимание на него. За да напиша горнитѣ редове причина стана единъ вѣченъ стѣненъ календаръ, напечатанъ прѣвъ 1886 год. въ гр. Варна и съставенъ отъ Г-нъ *Валча Нейковъ* ¹⁾, за когото можехъ да се нау-

¹⁾—Сжщия, който съ неимовѣренъ трудъ, чудесно постоянство и не малки парични жъртви е могълъ да събере историч. материали по биографията на С. Каражата, отъ които Г-нъ А. Теодоровъ напечатал едно съкратено извлечение въ „Периодич. Списание“—книж. 37—38, Януарий 1891 год. Една